

[Hassing Jørgensen.]

uden overhovedet at konferere med Regeringen herom. Det finder jeg i Grunden ogsaa noget ejendommeligt, naar Staten dog er Eneindehaver af samtlige Aktier.

Valdemar Thomsen: Under Forhandlingerne forleden fremsatte det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen den Paastand, at Det frie Folkeparti havde — jeg tror, han brugte saa stærkt et Udtryk som *stjaalet* Retsforbundets Krav. Dette Tyveri bestod efter det ærede Medlems Mening i, at Det frie Folkeparti havde sagt, at vi ene af alle Partier paa Rigsdagen har arbejdet paa en Valutalovgivning, der gav den danske Krone en stabil Værdi i danske Varer. Vil det ærede Medlem virkelig dermed paastaa, at Retsforbundets Forslag er en Valutalovgivning? Man ser i alt Fald ikke, at han overhovedet med en Stavelse rører ved de udenlandske Vekselkurser i den Regulering, han er inde paa. Og beklageligt er det, forekommer det mig, at det ærede Medlem ikke kan se Forskel paa Værdiregulering gennem Vekselkurser og gennem de Forsøg, som det ærede Medlem her foreslaar med en varierende Seddelmængde. Det lader sig nemlig ikke gøre, som det ogsaa er blevet paapeget af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, medmindre Indkomstfordelingen ændres, som det vil ske efter vort Forslag. Kun derigennem bliver der nemlig Basis for en liberal Kreditgivning og en automatisk Forhøjelse af Seddelmængden. Det nytter selvfølgelig kun lidt at trykke Sedler, hvis Bankerne ikke tør laane dem ud. Nej, en Betingelse for, at Sedlerne kan komme ud, maa være, at Produktionen er lønnende, og at den bliver det, kan nok saa store Bunker af Sedler i Nationalbanken desværre ikke medføre, saa enkelt er det nu heller ikke; men det kan det ærede Medlem maaske ikke forstaa. Der er i Virkeligheden lige saa stor Forskel paa de 2 Principper, der her er Tale om, som paa Nat og Dag, som paa Talemaader og Realiteter. Derfor maa jeg paa det bestemteste tilbagevise det ærede Medlems Insinuation angaaende dette Spørgsmaal.

Mit Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister angaaende hans Syn paa det, der ifølge § 1 er Bankens Formaal, nemlig at opretholde et sikkert Pengevæsen, besvarede Ministeren derhen, at Opgaven vilde være at holde stabile Vekselkurser. Ministeren gør sig skyldig i den almindelige Misforstaaelse og overser, at det i Virkeligheden betyder at stabilisere den økonomiske Ulige-Ret, at stabilisere Krise og

Arbejdsløshed. Vi maa, sagde den højtærede Handelsminister, undgaa Inflation, og lige saa betænkelig er Ministeren aabenbart ved det, man forstaaer ved Reflation; det, der efter min Mening burde være Løsningen. Der maa vises Hensyn, sagde Ministeren videre, til Opsparingen, med andre Ord, der maa vises Hensyn til Kapitalindehaverne. Ja, saa er der vel underforstaaet, at Hensynet til Erhvervslivets Trivsel kommer i anden Række. Er det virkelig socialdemokratisk Politik i 1936?

Efter disse Udtalelser kan det være fristende at spørge Ministeren, om han virkelig tror, at Socialdemokratiet kan bevare sin nuværende Magtstilling ved at acceptere — for det er det, der sker — et forældet og forfalsket Pengesystem. Bekæmpelse af Kapitalismen er og bliver kun Frase, hvis ikke man i et Spørgsmaal som dette følger de Nationaløkonomer, der hævder, at de foreliggende Muligheder, de Muligheder, vi har i teknisk Henseende o. s. v., simpelt hen ikke kan udnyttes gennem et System, der bygger paa, at Kapitalen er Nr. 1, og som gør Pengene til det mest værdifulde i Tilværelsen, men som naturligvis maa føre til Arbejdsløshed. Naar Pengenes Betydning som Middel til Afhjælpning af Krise og Arbejdsløshed undervurderes, som Tilfældet er, skyldes det utvivlsomt, at Pengene i høj Grad overvurderes. Resultatet af denne store Misforstaaelse har medført, at vi nu har de 150 000 arbejdsløse, at vi har Krise i Landbruget, at Titusinder af Hjem indirekte lider Nød, fordi de to store Dele af Befolkningen mangler Købekraft. Alt dette burde nok, forekommer det mig, kunne give Grund til Eftertanke.

Man faar gennem den højtærede Handelsministers Udtalelse nærmest Indtryk af, at han deler det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens Opfattelse, at Prissvingninger er nødvendige, og dette er naturligvis ogsaa rigtigt, naar det gælder enkelte Varer, men derimod ikke, naar det gælder selve Prisniveauet. Pengene har efter min Mening den Opgave at befordre Vareudvekslingen og saa vidt muligt holde Prisniveauet konstant. Er det ikke netop de Prisniveauforskydninger, vi har været Vidne til, der er Aarsag til Krise og Arbejdsløshed, snart Produktionskrise og snart Forbrugskrise?

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen sagde, at det maatte være idealt, om man altid kunde være sikker paa at faa det samme for sine Varer og samtidig forøge Produktionen. En saadan Udtalelse var der